

своевременно выявлять переходные состояния (переутомление, стресс и др.) и корректировать управляющие алгоритмы системы. Пакеты сигнатур СЧМС позволяют исследовать процессы взаимной адаптации человека с машиной и средой при различных индивидуальных особенностях работы операторов, уровнях их подготовленности. Представление сигналов функционирования в виде сигнатур упрощает систему отображения информации и повышает эффективность управления. Таким образом, универсальность сигнатурного подхода к обработке сигналов функционирования разных подсистем позволяет анализировать безопасность СЧМС в режиме реального времени и повысить ее надежность.

Развиваемый подход и предложенные универсальные средства перспективны для исследования человеко-машинного взаимодействия, межмашинного взаимодействия и эксплуатации систем. Они также эффективны для физического и математического моделирования процессов. В целом универсальность средств развиваемого подхода перспективна для выявления и анализа структуры функционирования подсистем любой природы СЧМС, согласованность которых обеспечивает ее надежность и безопасность.

ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДИХ ФАХІВЦІВ

Т. І. ШАПКІНА, ст. викладач кафедри медичних знань та безпеки життєдіяльності

Одеський Національний університет імені І.І.Мечникова, м. Одеса

Основні права громадян нашої держави, пов'язані з трудовими відносинами, закріплені в статтях 42 - 46 Конституції України. У статті 43 Конституції України зазначено: «Кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується».

В умовах перехідної економіки, спаду виробництва і зростання безробіття, особливої уваги потребують соціально-економічні проблеми молодого покоління, і, перш за все, це стосується трудової діяльності.

Актуальність цієї проблеми обумовлена тим, що молодь – головна рушійна сила сучасного світу. Вона перебуває в центрі міжнародних, соціальних, економічних і політичних подій. Завдяки високому інтелектуальному потенціалу, мобільності та гнучкості молоді люди мають можливість впливати на суспільний прогрес, визначаючи майбутнє суспільства, держави та світового співтовариства. Одним з перспективних напрямків залучення молоді в суспільні процеси країни є забезпечення молоді робочими місцями.

Безробіття не може бути доцільним ні в економічному, ні в соціальному плані, оскільки його зростання створює цілий комплекс проблем: скорочується купівельна спроможність населення, бюджет втрачає платників податків,

підприємство – персонал. Зростають ризик соціального напруження, додаткові витрати на підтримку безробітних.

Соціальні наслідки безробіття викликають напруження в суспільстві, оскільки незайняті є нестабільною категорією населення. Таким чином, проблема безробіття в Україні набуває особливої актуальності і потребує глибокого наукового аналізу та вироблення на цій основі практичних рекомендацій, які можуть використовуватися для розробки і реалізації ефективної соціально-економічної політики, направленої на забезпечення продуктивної зайнятості економічно активного населення країни і зменшення рівня безробіття до мінімального соціально-допустимого рівня.

Молоді після закінчення навчання, як правило, дуже важко влаштуватися на роботу, оскільки для цього є недостатня пропозиція робочих місць, пристойної заробітної плати. Робота вчорашнього випускника ВНЗ не може бути ефективною, оскільки спеціаліст-початківець не має практики застосування отриманих знань.

Якщо молода людина тривалий час безрезультатно шукає роботу, вона стає пасивною, втрачає віру у свої сили та життєву рівновагу. Тому молодіжне безробіття становить загрозу не тільки економіці держави, а й у перспективі погіршує соціальну та криміногенну ситуацію в суспільстві.

Щороку навчальні заклади випускають молодих спеціалістів, переважна більшість з яких залишаються з проблемою працевлаштування віч-на-віч. Тому одним з найважливіших завдань роботи з молоддю є сприяння працевлаштуванню випускників.

Молодих спеціалістів лякає конкуренція, проходження співбесіди, невміння орієнтуватися у пропозиціях та багато інших речей.

Випускники, починаючи процес працевлаштування, часто бувають розчаровані тим, що їм пропонують. Вони розраховують на ту зарплату, яку отримують фахівці, але роботодавці пропонують їм в декілька разів менше. Більш того, на деякі позиції без досвіду не потрапити. Часом від відчаю опускаються руки: звідки ж взятися досвіду, якщо без нього нікуди не беруть!

Нажаль більшість молодих громадян України є непоінформованими про існування молодіжних програм й специфіку функціонування молодіжних центрів зайнятості. Отже, насамперед необхідно підвищити дієвість існуючих державних програм сприяння молодіжній зайнятості та забезпечити реальне здійснення кожного програмного заходу молодіжної політики України.

Основним заходом зі сприяння працевлаштуванню молоді є відпрацювання порядку надання профорієнтаційних та профдіагностичних послуг як в навчальних закладах різного рівня, так і в центрах зайнятості та громадських організаціях а також повинна проводитися агітаційна та просвітницька робота.

На думку вчених основними напрямками вирішення проблеми працевлаштування молоді в Україні можуть бути: стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу, відповідність держзамовлення на підготовку спеціалістів у відповідності із реальним станом попиту на робочу силу, надання

податкових кредитів підприємствам за кожне нове створене робоче місце, збільшення фінансування заходів щодо надання ефективної підтримки пошуку робочих місць безробітними, а також надання податкових пільг для підприємств з високою часткою зайнятого сільського населення.

В Україні розв'язати проблеми зайнятості молоді можна тільки шляхом цілеспрямованих систематизованих і скоординованих дій всіх державних установ, відповідних за працевлаштування молоді.

ДО ПИТАНЬ СОЦІАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ МОЛОДІ В УКРАЇНІ

В. Л. ДОБРОВА *ст. викладач кафедри медичних знань та безпеки життєдіяльності*

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова, м. Одеса

Метою роботи є вивчення проблем молоді, її соціального становлення, участі у суспільному житті та напрацювання рекомендацій для запобігання та подолання кризових явищ у визначених сферах життєдіяльності.

Для того, щоб формування молоді відбувалося адекватно суспільним процесам, необхідно визначити її роль і місце в суспільстві, з'ясувати її проблеми. Серед них є традиційні – кохання, дружба, пошук сенсу життя, створення сім'ї тощо. Вирішення багатьох проблем залежить від факторів соціального життя. Не менш актуальним є здоров'я, освіта молоді, спілкування її з дорослими й однолітками.

Вивчаючи молодіжні проблеми, неможливо обійтися простим констатуванням позитивних чи тривожних фактів життєдіяльності молодих людей, потрібен глибокий системний аналіз буття молоді.

Сучасні суспільні процеси змінили соціальне і політичне становище молоді. Останнім часом загострилося чимало молодіжних проблем, серед яких найголовніші: низький рівень життя, безробіття і значна економічна та соціальна залежність від батьків, шлюбно-сімейні, низька народжуваність, матеріальна незабезпеченість, відсутність ресурсів для поліпшення житлових умов, поганий стан здоров'я та зростання рівня соціальних відхилень, соціальної перспективи, відсутність ідеалів, життєвого оптимізму. Молоде покоління залишилося без надійних соціальних орієнтирів. Вибір життєвого шляху став визначатися не здібностями й інтересами молоді, а конкретними обставинами.

Найважливішими серед соціальних проблем, на думку молоді, є безробіття, зростання цін, низький рівень заробітної плати, загальне зниження рівня життя, зростання злочинності, наркоманія, СНІД, стан довкілля, низький рівень медичного обслуговування, паління, алкоголізм, недостатні можливості для занять спортом, проінформованість про здоровий спосіб життя. І хоча молоді властиво позитивне сприйняття сучасних реалій опитування виявили присутність страху перед майбутнім. Молоді люди бояться злиднів, втрати здоров'я, не бачать соціальних перспектив в Україні.